

KAPITOLA 3. Povaha Duchovnej púte

Předchozí část: Kapitola 2. Opätovné zaradenie sa do všedného života

Preložil a vyčáčkval Julu pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>.
Editované Julom 03apr2022.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené'

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julo sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julo doporučuje klásť si otázku „Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?“ Julove subjektívne študijné pomôcky sú v {...}.

Druhá časť

DUCHOVNÝ PROCES

KAPITOLA 3

Povaha Duchovnej púte

{DRH popisuje svalové testovanie}

CZ29:

.3.1 (z 58) Nelineárny {proces} učenia prebieha viac na základe už predchádzajúceho zoznámenia sa s danou tematikou, než na základe logicky postupného spracovávania premýšľaním. Vedomie má sklon napredovať ako automatický dôsledok získania nových informácií. Pri opakovanom preskúvaní {tematiky} je teda schopné začleniť informácie, ktoré mohli byť prehliadnuté alebo neporozumené. Každé opakované vystavenie sa {informáciám} prehľbuje ich začlenenie sa, a preto {prináša} nové pohľady.

.3.2. Bolo objavené, že klinicky užitočný diagnostický svalový test, {občas tiež nazývaný 'kineziologický'}, mal omnoho širšie možnosti {využitia}, než ako sa predtým predpokladalo. Podobne ako sa zistilo, že ďalekohľad je schopný odhaľovať planéty vesmíru, a nie iba diania v lese alebo na susedových dvoroch, zistilo sa, že svalový test bol založený na nelokálnej, všeobecnej črte vedomia, ktorá bola neosobná a presahovala {samotnú} osobnosť či osobitosti testovacej osoby.

.3.3. Zistilo sa, že odozva svalov tela na predmet testovania bola určená nejakou podstatnou črtou samotného vedomia, ktorá je schopná okamžite reagovať na prítomnosť pravdy tým, že sa {sval} utužuje, a týmto vyjadruje 'áno' – teda kladnú odozvu. Neprítomnosť pravdy je vyjadrená jeho ochabnutím – teda odozvou 'nie'. Skúmanie tohto zopakovateľného javu sa uskutočnilo s tisíckami testovacích osôb z každej oblasti života, v priebehu dvadsiatich rokov, a {tento jav} bol potvrdený {viacerými} skupinami výskumníkov.

.3.4. Klinickým výskumom {metódou} pokusov a omylov, bolo potvrdené, že odozva svalov tela rozlišovala medzi tým, čo bolo prospešné, a tým, čo bolo ničivé. Malo to diagnostickú hodnotu pri odhaľovaní fyzických chorôb a pri rozpoznávaní prospešnej liečby. K týmto udalostiam došlo v priebehu 1970 rokov, čo viedlo k rozvoju celého klinického súboru informácií, a zdravotníci založili fakulty kineziológie a aplikovanej kineziológie. Tieto priťahovali hlavne všeobecných lekárov a holistických terapeutov. Zaujalo to aj psychiatra {menom} Dr. John Diamond, ktorý posunul výskum na novú úroveň, a začal používať svalovú odozvu na skúmanie prístupov, emócií, súhrnov presvedčení, hudby, zvukov a symbolov. Toto bolo predzvesťou príchodu Behaviorálnej Kineziológie {, čo je metóda svalového testovania na zistenie porúch správania}, ktorá mala oveľa širšie dôsledky.

.3.5. Ďalším krokom bolo použitie odozvy svalového testu na zoradenie úrovní vedomia do kategórií, a napokon k ich číselnému očiachovaniu. Tieto úrovne boli {už} klasicky rozvrstvené {, a zoradené,} vo filozofických a duchovných tradíciách, ako jasne rozpoznané úrovne duchovného rozvoja, prijaté vo všetkých kultúrach. Zistilo sa, že tieto rozvrstvené úrovne sa dajú očiachovať, a to logaritmicky {, mierkou, ktorej použitie bolo zvolené z praktického hľadiska}. {Z toho} vznikla užitočná stupnica vedomia, ktorá potvrdzovala, a vlastne vykresľovala, celú históriu človeka. Zistilo sa, že na náhodne zvolenej stupnici od 1 do 1000, čokoľvek, čo ciachovalo pod úrovňou 200, bolo negatívne, proti životu, falošné a všeobecne prežívané ako ničiace. Vedomie teda bolo schopné rozlišovať pravdu od falše, čo bol významný objav.

CZ30:

.3.6. Ďalším skokom v uvedomovaní {si výsledkov tejto práce} bol objav, že úroveň 200 oddeľovala moc a silu, čo umožnilo skúmať rozdielne črty týchto dvoch protikladných sfér. Sila je dočasná {, teda raz sa určite vyčerpá a prestane}; spotrebováva energiu {, teda je závislá na jej sústavnom prísune}; a pohybuje sa z jedného miesta na druhé {, teda ide proti niečomu}. Moc, na rozdiel {od sily}, sa udržuje sama od seba {, teda nepotrebuje sústavné dodávanie energie}; je trvalá {, teda nemá koniec svojho pôsobenia}; je nehybná {, teda nejde proti niečomu}; a je nepremožiteľná {, nakoľko sila sa raz vyčerpá}. Výsledok týchto skúmaní viedol k vzniku Očiachovanej Stupnice Vedomia, a k vydaniu knihy 'Moc Oproti Sile'. {V nej} boli rôzne úrovne dané do vzájomného vzťahu so sociálnymi javmi, a tak isto aj s tými prevažujúcimi úrovňami vedomia, o ktorých sa zistilo, že prevládajú v ľudskom vedomí.

.3.7. Hoci sa očiachovania týchto úrovní dajú označiť číselne {použitím

linearity}, a to kvôli ich ľahšiemu rozlišovaniu a pochopeniu, odhalilo sa, že sa vlastne vzťahujú na sféry mimo dosahu tradičnej vedy. Medzitým, tento smer {výskumu} dostal {vo vedeckých kruhoch} názvy 'teória chaosu' alebo 'nelineárna dynamika'. Sféra neduality je neopísateľná použitím prístupov tradičnej matematiky, ako je {napríklad} diferenciálny počet. Ukázalo sa, že sféra nedualistickej, nelineárnej skutočnosti je sférou, ktorá sa tradične opisuje ako duchovná. Moc, ktorá stála za ľudskými záležitosťami pramenila {práve} z týchto nedefinovateľných, neopísateľných a nemerateľných faktorov, ktoré ustanovovali ľudskú motiváciu, závažnosť a zmysel.

.3.8. {Doteraz} sa život {ako taký} vymykal vedeckému skúmaniu, pretože život je nelineárny a sústavne sa meniaci. Preto bolo potrebné preklenúť obmedzenia opisného názvoslovnia, a súhrn náhľadov lineárnej newtonovskej fyziky, aj s jej modelom fungovania sveta.

.3.9. Merateľný, pozorovateľný, fyzický svet sa ukázal byť svetom {vlastne iba} následkov, bez prirodzene vlastnej moci {čokoľvek zapríčiniť}. Skutočná moc sídli v nekonečne mocných sférach neviditeľného a nelineárneho. {Vysvitlo, že} samotná Skutočnosť {fungovania sveta a vesmíru} nebola opísateľná použitím časových súvislostí, rozmerov, polohy v priestore, či merania, ale existovala nezávisle {od nich}, v nekonečných možnostiach mimo priestoru a času, tradične nazývaným 'Skutočnosťou'. Ide o nekonečné sféry, ktoré nikdy neboli opísané, okrem popisu od výnimočne nadaných jednotlivcov, považovaných za osvietených.

.3.10. Skúmanie vyšších ociachovaných úrovní vedomia sa presne zhodovalo so stupňom osvietenia veľkých duchovných učiteľov v histórii ľudstva. Zistilo sa, že nikdy nežil človek, ktorý ciachoval na úrovni vedomia nad 1000, a tí, ktorí ciachovali vo vysokých {, dosiahnuteľných,} úrovniach osvietenia boli označovaní ako Veľký Učiteľ, Kristus, Budha, Krišna, Avatár, Spasiteľ, učiteľ Božstva, alebo okná Boha. Tisícky rokov, ich učenia formovali rámec ľudského pohľadu na svet, a dávali do súvislostí súhrn ľudských skúseností.

.3.11. Mimoriadne hodnotným objavom je, že nakolko všetko vo vesmíre, dokonca aj tá najbezvýznamnejšia {a najskrytejšia} myšlienka vyžaruje ociachovateľnú energiu, či vibračnú stopu chvenia, tak tieto vibračné {energetické} udalosti boli zaznamenané, natrvalo, v energetickom poli vedomia, ktoré je mimo času a priestoru.

.3.12. Mimo času alebo priestoru sa nevyskytuje ani 'vtedy' ani 'teraz', ani 'tu' ani 'tam'. Všetko, čo sa kedy odohralo, zanechalo trvalý záznam, ktorý je ociachovateľný a spätne vysledovateľný. 'Všetko, čo kedy bolo' vo vesmíre {teda} stále zotráva, a je rozpoznateľné, rozoznateľné a vystopovateľné hocikým, hocikde a hocikedy.

CZ31:

3.13. Všetky, údajne 'nezaznamenané dejiny {a udalosti}', boli vlastne naveky presne zaznamenané {, aj} s ich rozpoznateľnými podrobnosťami. S týmto poznatkom, Sväté Písmo sa teraz vlastne stalo overiteľným. Spôsobilosť rozoznať, rozlíšiť, a postrehnúť rozdiel medzi pravdou a falšou sa takto sama odhalila po prvýkrát v

ľudskej histórii. Toto viedlo k obrovskému množstvu skúmania. Presnosť {z tohto skúmania} plynúcich pozorovaní bola podrobená akademickým štandardom pre výskum, a publikovaná ako dizertačná práca pod názvom 'Kvalitatívna a Kvantitatívna Analýza a Ciachovanie Úrovní Ľudského Vedomia'.

.3.14. Nevyhnutným predpokladom, pozadím, a základom pre rozvoj tohto postupne prehĺbujúceho sa porozumenia ľudského vedomia bolo objavenie sa {autorovho} všetkomiaceho, osvieteného stavu vedomia v roku 1965. Úžasnosť, mier, láska, hlboký súcit {=schopnosť chápať vidieť emocionálne rozpoloženie iných, bez nášho vnorenia sa do ich emocionality, a vidieť v nich nevinnosť; ak je to vhodné, našou púhou fyzickou prítomnosťou, poprípade slovami, náš chápaný postoj bezpodmienečnej ohľaduplnosti komunikovať}, a hlboké pochopenie Božej Prítomnosti odhalili nekonečnú črtu skutočnosti ako Uvedomenie/Ja-Bytie, a zdroj všetkej existencie {, ktorá je} mimo všetkého času, formy, podmienok, či popisu.

.3.15. {Božej} Prítomnosti, je vrodené nekonečné, Časovo-Neohraničené Poznanie, ktoré osvetľuje {, odhaľuje,} všetky možnosti; mimo všetkých protikladov, alebo príčinných súvislostí. Odhalenie sa {Podstaty Všetkého-Čo-Je sa} predkladá ako samovysvetľujúce a zrejme, ako podstata všetkej pravdy. Úplnosť a završenosť poznania prevláda nad časom, a je preto vždy prítomná. Jedným odzrkadlením prítomnosti poznania je spôsobilosť chápať nepochopiteľné, prostredníctvom sebaodhalenia svojej podstaty. Preto, všetko je odhalené. Prejavené a neprejavené sú jedno a to isté.

.3.16. Podstatou pravdy je subjektivita, ktorá prekenuje {, a tak stojí mimo} dualitu, ale predsa len poskytuje medzi nimi premostenie. Roky trvalo, kým sa tento most zdokonalil tak, aby bolo možné zdieľať neopísateľné so svetom formy. Kniha, 'Moc Oproti Sile', bola toho výsledkom.

.3.17. Objavy, doposiaľ opísané, mali hlboké dôsledky, a rozvinuli sa do dlhoročného výskumu kolegami, a neskôr skupinami spolupracujúcich výskumníkov, ktorí vykonali státisíce ciachovaní, zo všetkých oblastí ľudského života, udalostí, a osobností histórie. Tieto zahŕňali duchovné učenia, literatúru, a učiteľov.

.3.18. Z tohto všetkého vznikli rozsiahle ciachovania ľudských prístupov, náhľadov, nápadov, a súhrnov presvedčení. {Takéto} obrovské množstvo údajov si vyžadovalo roky na ich vzájomné porovnávanie, a výber podstatného, aby bolo možné poskytnúť, do detailov idúcu, prezentáciu informácií. Získané údaje mali pre ľudstvo zjavnú prípadnú hodnotu, ako návod pre skúmanie doteraz nedostupných poznatkov.

.3.19. Preskok z newtonovského modelu lineárnych príčinných súvislostí, dojmov vnímania a duality, na nelineárnu skutočnosť, ktorá prekenuje zdanlivosť vnímania, nie je ľahké v našej spoločnosti uskutočniť. Avšak má hodnotu pre tých, ktorí pracujú na duchovnom vývoji, alebo na napredovaní vedy, aby porozumeli črty samotného života.

.3.20. Objav rozloženia úrovní vedomia naprieč celou spoločnosťou bol tak isto značne významný, a vysvetľoval väčšinu ľudského správania v histórii ľudstva. To,

ako milióny ľudí, celé pokolenia, a celé kultúry, dokonca celé kontinenty, mohli byť tak ľahko zmanipulované {až} do ich vlastnej záhuby, sa vysvetlilo objavom, že sedemdesiatosem percent obyvateľov sveta ciachuje pod úrovňou Bezúhonnosti {z angl.: Integrity} {, ktorá je} na 200. A ešte navyše k tomuto obmedzeniu bolo, že úroveň vedomia ľudstva, braného ako celok, zostávala iba na 190, a nemenila sa po stáročia, až znenazdajky, v roku 1986, preskočila cez mimoriadne kľúčovú hranicu, z falše do Bezúhonnosti a Pravdy {, ktoré sú} na 200, a ďalej na jej súčasnú úroveň, na 207, ktorá naznačuje postupne prehlbujúcu sa bezúhonnosť a pravdivosť. Ociachovaná Stupnica Vedomia, spolu so spôsobilosťou svalového testu, tak poskytla spoľahlivú mapu a kompas pre každého, kto sa túži duchovne vyvíjať, alebo si zvyšovať svoju úroveň vedomia.

CZ32:

.3.21. Neúprosné programovanie ľudského vedomia negativitou znamenalo nielen to, že je sedemdesiatosem percent obyvateľov {celého sveta} pod úrovňou Bezúhonnosti {, ktorá je} na 200, ale {ešte k tomu} iba štyri percentá obyvateľov sveta vôbec dosiahne úroveň Lásky {, ktorá je} na 500, a iba 0.4 percent dosiahne úroveň 540, čo je Nepodmienená Láska. Úroveň vedomia Osvietenia {, ktorá je} na 600, a ktorá je prechodom z duality do neduality, dosiahne približne jedna z desať miliónov osôb (0.000001 percent). Takisto je dôležité si uvedomiť obrovský rozdiel v úrovni moci medzi jednotlivými ociachovanými úrovňami. Pretože sú logaritmické, {posun čo iba o} zopár bodov je veľmi závažný. Pokiaľ sa metóda svalového testovania a Stupnica Vedomia používajú na objasnenie nosných základov veľkej bariéry duality, ktorá vzniká zo zdanlivosti vnímania, ktoré zasa vzniká zo stanoviska, tak závoj, ktorý schováva svetlo pravdivosti, odpadne. Božskosť je prítomná všade, ale je zahalená stotožňovaním sa s myslou, a s telom.

Konec čtení 1. části – z 10.5.2021

{DRH popisuje postup a ťažkosti pri rozhodnutí vážne zabráť}

.3.22. Oko Ja-Bytia je Ja-Bytie Božskosti prejavujúce sa ako Uvedomenie. Neprejavená, mimo všetkých rámcov existujúca a všetky rámce presahujúca Božskosť Alaha, Boha, Brahmú, Krišnu sa stáva prejaveným, {a to} ako Ja-Bytie/Átman – imanentné Božstvo {, teda všetko presakujúce}.

.3.23. Duchovný vývoj nastáva ako výsledok odstraňovania prekážok, a vlastne nie získavaním niečoho nového {, nových vedomostí a poznatkov}. Oddanosť umožňuje vzdávanie sa myslou {pestovaného} preceňovania vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach, a jej drahocenných mylných predstáv, takže {mysel} sa postupne stane slobodnejšou a otvorenejšou k svetlu Pravdy.

.3.24. {Úrovňami} Osvietenia označujeme tie duchovné stavy, pri ktorých sa odhodí také dostatočné množstvo prekážok, či vedome alebo či podvedome, takže sa znenazdajky, a sám od seba, predstaví širší rámec, a týmto činom osvetlí, objasní, a odhalí rozšírené pole vedomia, ktoré je vlastne prežívané ako vnútorné svetlo. Toto je svetlo Uvedomenia, žiarivosť Ja-Bytia, vyžarujúca ako hlboká láskyplnosť. Hoci u mnohých ľudí tento zážitok nemusí pretrvávať (ako {je to} pri tzv. zážitkoch blízkych smrti), vplyv, ktorý {taký 'osvietený' zážitok} zanechá, je

trvalý a {život} pretvárajúci. V pravý čas, svetlo sa pravdepodobne opäť vráti, na {nejaké} obdobia nekonečnej blaženosti, mieru a ticha, nasledované hlbokou vďačnosťou za tento dar.

.3.25. {Takáto} nezabudnuteľná udalosť má sklon vytvoriť clivú túžbu navrátiť sa do toho stavu, čo môže vyústiť do ochoty vzdať sa všetkého na tomto svete, len aby sa tak stalo {, aby sa opäť dostavil tento vysoký stav}. Zvedavosť je {však teraz} nahradená venovaním sa veci, vzdávaním sa, a oddanosťou. Duchovná inšpirácia sa zosilňuje, a stane sa vodiacim svetlom v živote človeka {, podobne ako je svetlo majáka vodiacim svetlom pre lode}. Všetky {všedné} ľudské túžby blednú v porovnaní s tým, na čo teraz človek prišiel, že je možným vrcholným {, koncovým} stavom. {A} tak sa človek stane skutočným stúpencom, a služobníkom Boha, pre ktorého je človek ochotný vzdať sa všetkého, čo tento život {všedných ja} ponúka.

.3.26. Ďalšou prekážkou, ktorá sa pravdepodobne vynorí, je netrpezlivosť, ktorá niekedy dosahuje úroveň zúfalstva. Raz zažijúc Šangri-La, {teda raj – stav úplnej blaženosti a mieru}, hľadajúci bude riskovať samotný život, a prinesie akúkoľvek obeť, aby sa navrátil {do onoho stavu}. Hľadanie, a {samotná} cesta sa môžu stať veľmi mocnou, ženúcou posadnutosťou. Niekedy preto nastane otrasný smútok zo zmiznutia onoho osvieteného stavu, alebo {aj} pocit viny, že človek snáď vykonal niečo, čím si zaslúžil byť od neho odlúčený. Človek úpenlivo prosí Boha v nebi o výpomoc.

CZ33:

.3.27. Zúfalstvo sa môže {v stúpecovi} udomáčniť, ako aj obdobia sklúčenosti a sebaobviňovania. Za týmito však nasleduje ešte mocnejšie opätovné venovanie sa veci a záväzok k {tejto} ceste. Duša je nechotná, a teraz snáď dokonca neschopná, sa uspokojiť s čímkoľvek, čo je menej ako prítomnosť Boha. K vzdávaniu dochádza vo väčších a väčších hĺbkach, až kým napokon nastane ochota nechať zmiznúť {, teda zaniknúť}, dokonca aj seba samého {, svoj všedný pocit existencie,} ako 'ja'. {Prítom sa stane zrejmým, že} toto {všedné} ja je {v človeku zakorenené} hlbšie a je silnejšie, než ako človek očakával. Jeho zovretie sa javí húževnatým a urputným.

.3.28. Potom, najväčším možným vzdáním sa, ktoré sa dosiahne nie svojou vlastnou vôľou, ale Priazňou Boha, sa objaví agónia smrti ega/všedného ja, a zdá sa takmer neznesiteľná. {Všedné ja} potom zmizne {, a tým zanikne,} vo večnosti, a do {uvoľneného} prázdneho miesta sa rozťahne Všetozahrňujúca Božia Prítomnosť, v ohromujúcej sláve a žiarivosti. To, že človek vôbec niekedy zažíval seba samého ako oddeleného, alebo nie totožného s touto Božou Prítomnosťou, je nemysliteľné a nepochopiteľné. Neexistuje skrátka vysvetlenie.

.3.29. Vtedy sa {v tomto stave} objavila možnosť spoznať a zažiť Jednoliatosť {so Všetkým-Čo-Je}. Byť zároveň oboje {, oddeleným aj zliatym}, a predsa ani jedným, ani druhým. Toto je {autorovho vedomia} terajší stav či rozpoloženie – všetky možnosti, všetky pravdepodobnosti, všetky stavy – všetky z nich, a prítom ani jeden z nich. Nedá sa to vyjadriť slovami.

Predpríprava

.3.30. Jednou z ťažkostí s duchovnými {textami a} spismi je, že sa často vymykajú rámcu oboznámenosti hľadajúceho, ktorý by umožnil hľadajúcemu pristupovať k veci v pohode. Napríklad, často sa tvrdí, že osobný život autora alebo prednášateľa nie je dôležitý {pre študentov; že na ňom nezáleží}, čo, hoci je {to} pravdou v absolútnom zmysle, neberie do úvahy úroveň vedomia väčšiny ľudstva, ktoré má prirodzenú zvedavosť, a očakávania ohľadne štýlu, v akom je potrebné informácie predkladať. Hovoriť, že osobný život človeka je bez dôležitosti {pre učiteľových nasledovníkov}, nedáva zmysel väčšine ľudí.

ČÍTAME ODTIALTO 2022apr11

.3.31. Ľudia majú prirodzený sklon byť zvedaví {, a zaujímajú sa o to}, čo je to za človeka, ktorý zažíva nezvyčajné duchovné odhalenia. Je tu zvedavosť o charakterové črty, alebo o životný štýl. Je tu aj intuitívne uvedomovanie si toho, že porozumieť im, znamená objaviť, že snáď práve oné črty alebo vlastnosti vedú k duchovnému uvedomovaniu si. {Ľudia majú názor, že} možno existujú určité osobnostné štýly alebo charakteristiky, ktoré sú spoločné pre tých, ktorí sa stali oddanými k duchovným objavom, alebo ktorí dosiahli určité {vysoké} stavy vedomia. {Pozrime sa teda teraz na tieto spoločné vlastnosti.}

CZ34:

.3.32. Duchovnému smeru cesty napomáhajú určité vlastnosti, ktoré sa utvrdzujú a stávajú sa čoraz mocnejšími s praxou, so skúsenosťami, a s úspechmi. Medzi ne patrí

spôsobilosť neochvejne sa zaoštrovať {, bez odbočení}, na cieľ; a sústrediť sa, uprene, na postup alebo duchovné cvičenie, so záväzkom a s venovaním sa veci.

Takže je tu rozriešenie {, teda objasnenia si} zámeru, a ochota upustiť od všetkého či hocičoho, na základe svojej hlbokkej dôvery a viery v duchovné učenie alebo pravdu.

Vo všeobecnosti je tu skôr ochota odpúšťať a prejavovať lásku, než ako nenávidieť a odsudzovať.

Je tu ochota opustiť menšie za väčšie, a želanie skôr porozumieť než ako súdiť.

Zdá sa, že dôvod, pre ktorý sa ľudia s duchovnými záujmami zhromažďujú je ten, lebo uprednostňujú mier a nerušenosť {od podnetov}, pred podnecovaním a vzrušením.

Snáď najužitočnejším nástrojom je spôsobilosť pokorného uznania si vlastných nedostatkov a nevedomosti, a uvedomenie si obmedzeností všedného vedomia a ich dôsledkov.

.3.33. Pre zabezpečenie platnosti smeru svojho húževnatého úsilia, je kľúčové {pre hľadajúceho} ociachovať úroveň pravdivosti každého učenia, učiteľa, gurua, alebo duchovnej skupiny {ktorým chce venovať svoju energiu a oddanosť, pretože podľa .5.32. duchovné rozčarovanie vedie k depresii a dokonca k samovražde}.

.3.34. Z historického hľadiska je možné vidieť, že ľudstvo sa potáca naslepo, podobne ako sa potácali lode v nezmapovaných oceánoch, bez kompasu alebo máp. Doslova, stovky miliónov ľudí, v priebehu času {histórie}, bolo zničených, pretože chýbala jednoduchá metóda na prekonanie nespôsobilosti mysle rozoznať ovcu od vlka v ovčom rúchu. Celé národy upadli; celé civilizácie vymreli, nasledujúc propagandu, politické heslá, súhrny presvedčení, u ktorých, použijúc {v predošlých kapitolách spomínaný} svalový test, dochádza v človeku k ochabeniu {testovacieho svalu}. Hoci metóda svalového testovania môže znieť jednoducho a primitívne, rovnako {jednoduchý a primitívny} bol aj objav {magnetickej železnej rudy,} magnetovca, ktorý sa dal použiť ako kompas {, ktorého používanie zmenilo moreplavectvo!}.

.3.35. Väčšina ľudí {dnes žijúcich} na planéte, vďačí za svoje prežitie veciam, o ktorých sa kedysi myslelo, že sú nevedecké a neohrabané, ako je napríklad špinavo-vyzerajúci rast piesne v Petriho miske, u ktorej bola spozorovaná schopnosť zabíjať baktérie. Tento malý objav viedol k antibiotikám, a tým zvýšil kvalitu zdravia ľudstva, a očakávanú dĺžku života.

.3.36. Naivný hľadajúci je ľahkou korisťou pre akýchkoľvek prípadných podmaniteľov, ktorí používajú rôzne ideológie {a metódy}, a ich obrovský vplyv je: v ich počte, presvedčivosti, a v ich osobnom čare. Tlak rovesníkov na dôverčivých je tiež bežný, takže nájsť si cestu cez húštiny celej hromady náboženských a údajne duchovných učení sa stane hazardným a problematickým. Vyžaduje si to určité vnútorné presvedčenie, a prostriedky na usmerňovanie, aby sa nenasledovali davy {z nevedomosti zvedených} uctievačov, nakoľko stádový inštinkt je silný. Samozrejme, že ľudská myseľ si v duchu povie: „Všetky tie milióny ľudí sa predsa nemôžu mýliť alebo byť zavádzaní chybami“. Aby sme našli odpoveď na toto protirečenie, stačí nám iba preskúmať zloženie týchto davov, často {skladajúcich sa z príliš} horlivých veriacich. To, že ľudské chyby sú nielen možné, ale aj zaručené a pravdepodobné, sa stáva zrejším z toho, že sedemdesiatosem percent obyvateľov sveta ciachuje pod úrovňou 200, čo je hladina Pravdy a Bezúhonnosti.

.3.37. Odozva svalového testovania je určená výhradne odozvou, všeobecného {všadeprítomného} vedomia, na pravdu alebo falošnosť. Na *náhodne zvolenej stupnici (pozri Prílohu B), to, pri čom sa sval utužuje, ciachuje na úrovni 200 {a vyššie}. To, čo je falošné alebo ničiace, ciachuje pod 200. (Od nuly po 200 človek objaví úrovne nazývané {a podľa DRH pomenované a zoradené} Hanba {25}, Vina {30}, Apatia {50}, Smútok {75}, Strach {100}, Chcenie {125}, Hnev {150}, Hrdosť {175} { , a potom nasleduje prvá pozitívna úroveň bezúhonnosti, Odvaha, ktorá je na 200}).*

.3.38. Na úrovni Pravdy a Bezúhonnosti sa telo {, =testovací sval} utužuje, a tieto {pozitívne} úrovne sa postupne zvyšujú {, vo svojej moci, a podľa DRH boli pomenované pod názvami} Odvaha {200}, Neutralita {250}, Ochota {310}, Prijatie {350}, Intelpekt {400}, Láska {500}, Bezpodmienečná Láska{540}, Osvietenie-Mier {600}, a Vyššie Osvietenia {700}. {Teda} pozitívne úrovne ciachujú od 200 vyššie až do možných 1000. Láska je na 500, Intelpekt je v 400vkách, {Prijatie ako}

schopnosť {ísť zo životnými fackami} a Ochota sú v 300vkách. [To, že sedemdesiatosem percent ľudstva ciachuje pod úrovňou 200 znamená, že väčšina spoločnosti predpokladá, že falošnosť je pravdou.](#) Iba dvadsaťdva percent obyvateľov sveta je {teda} vôbec schopných pochopiť, čo pravda je, a z toho iba štyri percentá obyvateľov sveta ciachuje na 500 alebo vyššie, čo je úroveň Lásky. Po stupnici ďalej smerom nahor počet ľudí na vrchole tejto pyramídy ľudstva prudko klesá. Osvietenie-Mier ciachuje na 600, kde sa dualita rozpúšťa do neduality. 700vka je sférou veľkých duchovných učiteľov, guruov, a svätcov. Zopár sa ich dá rozpoznať v 800vkách a v 900vkách. Energetické pole na 1000 je maximum, ktoré ľudské telo a nervový systém môže zniesť, a je to mimoriadne zriedkavá úroveň veľkých Avatárov v histórii. Nikdy neexistoval človek, ktorý ciachoval {na úrovni vedomia} nad 1000.

.3.39. Hodnota všetkých týchto zistení spočíva iba v popise prostriedku na rozlišovanie {pravdivosti od falše}, pretože ľudské vedomie postráda vrodenu spôsobilosť rozpoznať pravdivosť od falše. Je preto naliehavo nevyhnutné poznať ociachovanú úroveň pravdy ktoréhokolvek učenia alebo učiteľa.

CZ35:

.3.40. S týmto uvedomením {si neschopnosti človeka rozpoznať pravdivosť od falše} začneme rozumieť hlavným mýtom ľudstva, ktoré sú vždy o zvratoch v osude hľadajúceho, ktorý je v klasickom príbehu obklúčený výzvami k náročným úlohám, zvädzaniami, nástrahami, pascami, čarami, a brutálnymi šelmami. Vždy sú tu draci, požiare, močiare, obrovské vodné plochy, a iné nebezpečenstvá, ktoré je potrebné prekonať. V legendách úspech závisí od [poznania jedného jediného tajomstva či tajuplnej črepinky informácie](#), ktorá sa stáva kľúčovou k ďalšiemu postupu. Bez pomoci z 'hora' alebo od 'vyšších pomocníkov', hrdina alebo hrdinka zabľúdia, a sú nakoniec zachránení Božou dobrotou v nejakej zamaskovanej podobe, ako napríklad {nejakým} vtákom, ktorý naznačí alebo ukáže {správnu} cestu. Svalové testovanie je teda takýmto vtákom, a zabraňuje bolestivému zapotácaniu sa do bahna chaosu, z ktorého je často obtiažné alebo nemožné uniknúť.

.3.41. Duchovná púť hľadania sa klasicky prirovnáva k ceste určitého smeru, putovaniu, alebo dobrodružstvu. Nanešťastie, naivný hľadajúci sa často vydáva na {toto} obtiažné putovanie nepripravený, bez potrebných nástrojov. V bežnom svete sme závislí na mnohých bezpečnostných opatreniach. Používame bezpečnostné pásy, dávame sa očkovať proti nákazlivým chorobám, a prijali sme to, že existujú riziká, proti ktorými sa treba mať na pozore, a ktoré treba prekonať. Takže [opatrnosť pochádza z múdrosti, nie zo strachu](#). Obozretnosť vyžaduje uvedomovanie si úskalí, ktorým sa treba vyhnúť. Keby sa k osvieteniu dalo ľahko prísť, bolo by bežným javom. Avšak štatisticky je šanca menšia ako jedna k desiatim miliónom.

.3.42. {Duchovne} hľadajúci si tiež bežne myslia, že existujú iba dve možnosti, a to alebo osvietenie, alebo bolestivé uviaznutie v pasci ega. Nuž, je to vlastne tak, že každý krok vpred prináša nové radosti, a skok v {úrovni} vedomia, {hoci tento snáď} ciachuje na Stupnici Vedomia čo iba zopár bodov vyššie. Keďže však ide o logaritmický skok, môže priniesť {'neúmerne'} omnoho väčšie šťastie a súlad. Ako človek napreduje, sebaistota nahrádza strach, emocionálna pohoda nahrádza úzkosť,

a ľahkosť a kvalita života sa zlepšuje.

Konec čtení 2. části – ze 17.5.2021

{DRH upozorňuje na čo si dávať pozor}

Túžba po Osvietení

.3.43. Pokiaľ človek neupadol spontánne, a bez predchádzajúceho úsilia, do osvieteného stavu vedomia, ako sa to stalo takému svätcovi ako Ramana Maharshi počas {jeho} dospievania, tak bežnejšia cesta je začať túžiť po dosiahnutí osvieteného stavu. Budha povedal, že tí, ktorí sa dopočujú a dozvedia o osvietení, sa nikdy neuspokoja s ničím iným, a preto je koniec {pre týchto ľudí v tomto smere} istý.

.3.44. Niekedy hľadajúci vynakladá veľké úsilie a trpezlivosť, {ale ak vznikne pocit nedostatočného pokroku}, nasleduje znechutenie. V tejto etape {, teraz,} ego predpokladá, že sa vyskytuje {nejaké} 'ja', ktoré hľadá {nejaké} 'to' (stav osvietenia), a preto sa snaží zdvojnásobiť svoje úsilie.

CZ36:

.3.45. Tradičné smery ciest smerom k Bohu vedú cez srdce (láska, oddanosť, nesebecká služba, vzdávanie sa, uctievanie, a zbožňovanie), alebo cez myseľ (advaita, teda smer cesty cez nedualitu). Každá z týchto ciest sa môže {sem-tam, podľa štádia v ktorom hľadajúci je,} zdať pohodlnejšou v tej či onej etape, alebo sa môžu striedať v dôraze. V každom prípade je prekážkou domnievať sa, že sa vyskytuje {nejaké} osobné ja, alebo všedné ja, alebo ego, ktoré vyvíja úsilie, alebo hľadá, alebo že sa stane osvieteným. Je oveľa jednoduchšie prísť na to, že sa jednoducho nevyskytuje taká vec ako ego, či nejaká entita 'ja' {, ako nejaké individuálne čosi}, ktorá vykonáva akékoľvek hľadanie, ale namiesto toho je to neosobný aspekt vedomia, ktorý skúma a hľadá.

.3.46. [Užitočný prístup je dovoliť, aby láska k Bohu nahradila tvrdohlavosť, ktorá {láska} poháňa hľadanie.](#) Človek môže pustiť všetky túžby hľadať, a prísť na to, že taká myšlienka, že sa vyskytuje vôbec niečo iné ako Boh, je nepodložené preceňovanie vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach. Toto je to isté preceňovanie, ktoré si nárokuje autorstvo prežívania, myšlienok, a konania človeka. Pri porozjímaní {nad tým} je vidieť, že oboje, telo aj myseľ, sú výsledkom nespočítateľných {okolností a} podmienok vo vesmíre, a že človek je prinajlepšom svedkom tejto súhry {vesmíru}. Z neobmedzenej lásky k Bohu vzhádza ochota vzdať sa všetkých motívov {, ako primárnych motívov všetkého konania človeka, a jednoducho 'predsunúť' pred ne motív}, okrem úplne všezahrňujúco slúžiť Bohu. Byť služobníkom Boha sa stane cieľom človeka, namiesto cieľa stať sa osvieteným. Byť dokonalým kanálom Božej lásky znamená vzdať sa, úplne všezahrňujúco, a odstrániť vyhľadávanie cieľov duchovného ega. Samotná radosť ako taká, sa stane iniciátorom ďalšej duchovnej práce.

.3.47. Z radosti a z pokorného uznania si vlastných nedostatkov a nevedomosti, je zvyšok procesu istý. Človek príde na to, že celý proces duchovného hľadania je uvádzaný do chodu príťažlivosťou k {samotnému vrcholu,} koncovke údelu, ktorou je stotožnenie sa s Ja-Bytím; a nie je poháňaný obmedzeným egom. Hovorovým jazykom by sa dalo {teda} povedať, že človek je ťahaný {pozdlž smeru duchovnej cesty} budúcnosťou namiesto toho, že by bol poháňaný minulosťou. Je zrejmé, že ak by človek nebol predurčený k osvieteniu, ani by sa o túto tému nezaujímal. Dokonca sa o takýto stav uchádzať je vlastne dosť zriedkavé. Za celý život sa priemerný človek nestretne dokonca ani s jedinou ďalšou osobou, ktorej prvoradým záujmom je dosiahnuť osvietenie. Cesta môže byť namáhavá a náročná.

.3.48. V západnom svete {, na rozdiel od východných kultúr,} sa vlastne nevyskytuje prijateľná alebo {nejaká} tradičná úloha pre duchovne hľadajúceho. Neočakáva sa, že keď človek ukončí svoju bežnú činnosť na svete, tak potom, na dôchodku, strávi zvyšok života duchovným hľadaním pravdy {, čo môže byť iné ako hľadanie duchovnej pravdy, a to podľa úrovne všedného ja}, k vylúčeniu všetkého ostatného. V niektorých krajinách, ako napríklad v Indii, je ako súčasť ich kultúry, takáto cesta tradične prijímaná ako normálny vývoj. Na Západe sa závažný duchovný študent najčastejšie pridá k oddaným, podobne zmýšľajúcim ľuďom, na ktorých sa {spoločnosť} často pozerá do určitej miery podozrievavo ako na odpadlíkov zo spoločnosti, pokiaľ nevstúpia do kláštora alebo teologického seminára.

CZ37:

Učiteľ

.3.49. {Treba byť ale na pozore, lebo} duchovné skupiny sú často organizácie majúce svoje vlastné úmysly. Aj tu je úskalie pre neobozretných, pretože v duchovnom svete, rovnako ako aj vo všednom svete, sa vyskytujú šarlatáni, ktorých účelom je lapiť naivných duchovných začiatočníkov, s cieľom ich ovládnutia, nadvlády, moci, peňazí, a prestíže, napríklad v tom, že majú 'veľa nasledovníkov'.

.3.50. [U pravých učiteľov sa dá vidieť, že nemajú záujem o slávu, alebo mať nasledovníkov, prestíž, alebo {iné} nástrahy {moci všedného sveta}.](#) Ak ich ociachujeme, zvyčajne ciachujú od vyšších 500viek nahor, alebo zriedkavejšie, do 700viek. Učenie, a nie učiteľ, je to, čo je dôležité. Keďže učenie vôbec nepochádza od osobnosti učiteľa, nemá zmysel robiť z neho {, z učiteľa,} modlu alebo ju {, tú jeho osobnosť,} uctievať. {Pravý učiteľ} odovzdáva informácie ako dar, pretože boli ako také prijaté. Preto nieto čo predávať, vnucovať, ovládať, alebo spoplatňovať, nakoľko informácie boli bezplatné, a boli darom od Boha. Pravá duchovná organizácia si môže účtovať nominálne poplatky na pokrytie bežných výdavkov v tom zmysle, že každý prispieva k všeobecnému dobru.

.3.51. Duchovným učiteľom prenášaný úžitok spočíva nielen v samotných slovách, ale aj vo vysokej energii vedomia, ktorá sprevádza tie slová. Učiteľova úroveň vedomia vytvára niečo, čo by sa dalo prirovnáť k nosnej vlne, ktorá sprevádza a umocňuje slová.

.3.52. Ako bolo uvedené vo výskume uskutočnenom v knihe 'Moc Oproti Sile',

jeden jediný Avatár na úrovni vedomia 1000 úplne vyváži kolektívnu negatívnu celého ľudstva. Jednotlivec na úrovni 700 vyváži negatívnu 70 miliónov jednotlivcov pod úrovňou 200. Jeden jednotlivec na 600 vyváži desať miliónov ľudí pod 200; jeden na 500 vyváži 750 000 pod 200. Jeden jednotlivec na úrovni vedomia 300 vyváži negatívnu 90 000 jednotlivcov pod 200.

.3.53. V súčasnej dobe {anglický originál knihy je z roku 2001} je na planéte približne dvadsať dva svätcov, ktorí ciachujú na 700 alebo vyššie. Z nich je ich dvadsať na 800 alebo viac, z toho ich je desať na 900 alebo vyššie, a jeden svätec je nad 990. Tieto čísla sa zmenili od roku 1995, kedy bola vydaná kniha 'Moc Oproti Sile'. (Iba desať ich bolo nad 700). {Ľudské bytosti na túto planétu prichádzajú a z nej aj odchádzajú! Tak je zrejmé, že tieto počty sa nevyhnutne menia. Ak nahliadneme do ďalšieho z diel DRH, do knihy „Preklenovanie Úrovní Vedomia“, vydanéj v 2006, tak z nej v úvode do 16tej kapitoly vyčítame, že „V súčasnej dobe je na planéte {iba} šesť svätcov nad 600. Z nich traja sú medzi 600-700, jeden medzi 700-800, jeden medzi 800-900, a jeden medzi 900-1000.“} Negatívna celého ľudského obyvateľstva by seba samú priviedla do zániku, keby nebolo protipôsobiaci účinku týchto vyšších energetických polí.

.3.54. Zdálo by sa, že je niečo pravdy vo výroku, že nekonečná moc Boha sa sama prenáša nadol {na nižšie úrovne vedomia} k bytostiam na zemi, ako keby cez radu postupne zoslabovacích transformátorov. Hoci {, v absolútnych číslach,} počet ľudí na planéte, ktorí ciachujú negatívne, z ďaleka prevyšuje počet tých, ktorí ciachujú pozitívne, efektívna moc negatívnych jednotlivcov je v porovnaní k pozitívnym veľmi malá, takže v súčasnosti, očiachovaná energia ľudstva, ako celku, je od 80tich rokov dvadsiateho storočia, {1980>}, na pozitívnej strane. Ako už bolo spomenuté, počas mnohých storočí pred rokom 1986, úroveň vedomia ľudstva sa držala na 190, a potom, dosť náhle, vyskočila na úroveň 207.

CZ38:

.3.55. Moc učení pôvodných Avatárov nuž teda ovplyvňuje, formuje a dáva do súvislosti význam života ľudstva v priebehu storočí a dokonca tisícročí. Ale predsa len, je veľmi poučné očiachovať úroveň vedomia {niektorého} Veľkého Učiteľa, a potom očiachovať úroveň {od neho prameniacych} skodifikovaných učení, ktoré sa potom prenášajú po stáročia. Niektoré učenia prežili takmer úplne neporušené, zatiaľ čo iné závažne schátrali. Niektoré dokonca upadli až na také nízke úrovne, že {celé jak sú}, ciachujú až pod mimoriadne kľúčovú úroveň Pravdy {, rozumej pod Bezúhonnosťou, pod 200}, a tak vyústili do negatívnych siekt, pričom {takéto učenia} sa stávajú zdrojom konfliktov a negatívnosti vo svete. [Je dobré pamätať na to, že popularita nie je príznakom pravdivosti.](#) Nie je teda vôbec prekvapujúce, že veľká väčšina obyvateľov {na celej zemi} sa nachádza pod úrovňou 200, a že mnoho miliónov ľudí nasleduje 'náboženstvá', ktoré sú v podstate negatívne.

Čo je duchovné?

.3.56. [Je bežné, že ľudia si mylne zamieňajú 'duchovné' s 'náboženským', a dokonca s nadprirodzenými, alebo 'astrálnymi' sférami.](#) Vlastne sú v podstate úplne

odlišné, a táto zmätenosť často vyúsťuje do spoločenských svárov a neistoty.

.3.57. Napríklad v Deklarácii Nezávislosti USA bolo jej tvorcami veľmi jasne uvedené, že práva človeka vychádzajú z Božskosti ich stvorenia; a tak bol ustanovený princíp duchovnosti. Pritom však túto odlišili od náboženstva vyhlásením, že občania majú byť slobodní od nastolenia akéhokoľvek náboženstva. Zakladatelia si boli vedomí toho, že [náboženstvo rozdeľuje, a je založené na svetskej moci, zatiaľ čo duchovnosť spája](#) a nemá svetskú strešnú organizáciu, {ktorá by vydávala jej stanovy a pravidlá}. {Spomenutá} Deklarácia Nezávislosti, (ktorá ciachuje na 705), uvádza, že ide o národ, ktorého vláda odvodzuje svoju právomoc z duchovných zásad Tvoriteľa, a že sa má riadiť duchovnými zásadami, ktoré vidia všetkých ako seberovných, so spravodlivosťou a slobodou pre všetkých. Toto zrejme stanovisko má veľkú moc a nepotrebuje obranu.

.3.58. Na druhej strane, náboženstvo môže byť sektárske a rozdeľovať ľudí do konfliktných skupín, s často katastrofálnymi dôsledkami pre civilizáciu a pre samotný život, ako odhaľuje história. Jediná moc pravých duchovných skupín pochádza iba z pravdivosti ich učení, a {inak tieto skupiny} nemajú na zemi nijakú značnú moc, stavby, bohatstvo, či vládnučích úradníkov. [Vo všeobecnosti, v duchovnosti sú ústredné témy, ktoré držia takúto skupinu pohromade, obvykle láska, odpúšťanie, mier, vďačnosť, ďakovanie, láskavosť, nemateriálnosť, a neposudzovanie.](#) Zvyčajne, pôvodne má náboženstvo, vo svojej podstate, jadro, ktoré je duchovné, {ale} toto duchovné jadro sa však ponára {pod hladinu}, a {tým} sa často stratí z dohľadu. Inak by napríklad vojna mala malú šancu vôbec vzniknúť. Duchovná pravda je teda všeobecne pravdivá, a je bez odchýlok, nemenná s dobou a miestom, {teda pravdivá kedykoľvek a kdekoľvek na svete, a v každom politickom režime}. Vždy prináša mier, harmóniu, zhodu, lásku, súcit {súcit=... }, a milosrdenstvo. Pravdu je možné rozpoznať podľa týchto črt. Všetko ostatné je vynálezom ega.

KONIEC 3. Kapitoly B2K3

Následujúci časť: [Kapitola 4. Základy](#)